

Sygn. akt: I C 908/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2017 roku w S.

sprawy z powództwa F. K.

przeciwko T. G.

o zapłatę

I. oddała powództwo w części dotyczącej żądania zasądzenia kwoty 900 złotych albo nakazania pozwanemu naprawienia rynny na ścianie północnej dachu budynku położonego w W. przy ul. (...),

II. umarza postępowanie w pozostałej części

Sygn. akt I C 908/16

UZASADNIENIE

Powód F. K. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagał się zasądzenia od T. G. kwot: 50 złotych tytułem odszkodowania za zniszczenie drzewa iglastego w wyniku przeprowadzenia oprysku chemicznego, 50 złotych tytułem odszkodowania za zniszczenie parasolki powoda w dniu 13 grudnia 2015 roku oraz kwoty 900 złotych tytułem odszkodowania za uszkodzenie rynny na ścianie północnej dachu na nieruchomości przy ul. (...) w W., ewentualnie o nakazanie pozwanemu naprawienia tej rynny. Powód twierdził, że w wyniku uszkodzenia rynny doszło do zalania ganku w lokalu mieszkalnym powoda, co spowodowało straty w postaci uszkodzenia paneli ściennych i wiązało się z koniecznością malowania sufitu. Powyższe spowodowało szkodę na łączną kwotę 900 złotych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Przyznał, że dokonał oprysku chemicznego na terenie nieruchomości przy ul. (...) w W., ale zaprzeczył, aby dokonał oprysku drzewa wskazanego przez powoda. Zaprzeczył, aby dokonał zniszczenia parasolki powoda. Przyznał, że dokonał wymiany fragmentu rynny na budynku mieszkalnym, którą następnie przy użyciu silikonu zabezpieczył przed przeciekaniem oraz zamontował rurę spustową. Jak twierdził czynności tych dokonał na skutek interwencji sąsiadki B..

Powód na rozprawie w dniu 23 listopada 2016 roku cofnął powództwo w części dotyczącej

żądania pozwu co do zasądzenia kwot po 50 złotych tytułem odszkodowania za zniszczenie drzewa oraz parasolki. Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie powództwa w tym zakresie. Powód precyzując uzasadnienie swego żądania w

pozostałym zakresie wskazał, iż kwota 900 złotych stanowić ma odszkodowanie za uszkodzoną rynnę na budynku mieszkalnym przy ul. (...) w W. (k. 67)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód F. K. i jego żona B. K. oraz pozwany T. G. i jego żona E. G. są współwłaścicielami nieruchomości zabudowanej położonej w W. przy ul. (...). W budynku wyodrębnione są 2 lokale stanowiące odrębne nieruchomości z własnością których związany jest udział w częściach wspólnych budynku i jego urządzeń nie służących wyłącznie do użytku właścicieli poszczególnych lokali. Między wymienionymi rodzinami od dłuższego już czasu panuje konflikt dotyczący m.in. sposobu korzystania z nieruchomości wspólnej.

(dowód: wyrok SR w Szczytnie z dnia 8 października 2013 roku I C 422/13 k. 5, postanowienie SR w Szczytnie z dnia 3 lutego 2015 roku I Ns 228/14 k. 6-7, wyrok SR w Szczytnie z dnia 23 czerwca 2015 roku II K 407/14 k. 8, wyrok SO w Olsztynie z dnia 11 marca 2014 roku IX Ca 943/13 k. 10, wyrok SO w Olsztynie z dnia 30 grudnia 2013 roku VII Ka 1135/13 k. 27-30)

Pozwany T. G. dnia 12 października 2015 roku dokonał wymiany fragmentu rynny znajdującej się na ścianie budynku nad daszkiem pokrywającym pomieszczenia będące częścią lokali mieszkalnych stanowiących własność stron.

(dowód z przesłuchania stron k. 67-68, k. 72-73, zdjęcia k. 35, k. 46, k. 66, k. 68)

F. K. po tym jak stwierdził zalanie ganku w swym mieszkaniu i kapiącą wodę z sufitu tego pomieszczenia zgłosił szkodę zakładowi ubezpieczeń. Zakład ubezpieczeń z tytułu szkód wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości około 800 złotych.

(dowód z przesłuchania stron – powoda k. 67-68, 72-73)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części dotyczącej żądania zasądzenia kwoty 900 złotych albo nakazania pozwanemu naprawienia rynny na ścianie północnej dachu budynku położonego w W. przy ul. (...) nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Jest to ogólny przepis umożliwiający nałożenie obowiązku naprawienia szkody na podmiot, który wyrządził ją ze swojej winy. Stanowi on ogólną podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej, która może mieć zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których szkoda została wyrządzona zawinionym zachowaniem. Przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej jest zawinione zachowanie oraz wyrządzenie w wyniku tego zachowania szkody, natomiast z art. 361 k.c. wynika konieczność wykazania adekwatnego związku przyczynowego między zawinionym zachowaniem i naruszeniem dobra, z którego szkoda wynika. W warunkach niniejszej sprawy żądanie powoda dotyczy nie rzeczy będącej własnością powoda, lecz rynny na budynku stanowiącej przedmiot współwłasności. Poszycie dachowe, rynny nie służą wyłącznie powodowi, lecz zabezpieczają cały budynek i służą jego prawidłowemu funkcjonowaniu pozwalając zachować jego substancję w stanie nie pogorszonym.

Każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli. Każdy z nich stosownie do wielkości udziałów w rzeczy wspólnej ponosi również wydatki i ciężary związane z tą rzeczą (art. 206 k.c. i art. 207 k.c.). Zgodnie więc z przepisem art. 207 k.c. współwłaściciel, który poniósł wydatki na rzecz wspólną, a takim wydatkiem mogą być ewentualnie koszty związane z naprawą rynny, może żądać od pozostałych współwłaścicieli ich zwrotu w częściach odpowiadających ich udziałom w rzeczy wspólnej. Zgodnie z przywołaną regulacją każdy ze współwłaścicieli stosownie do swego udziału we współwłasności ponosi zatem koszty, które wiążą się z normalną eksploatacją rzeczy, jak i tym bardziej te, które służą do zachowania wspólnego prawa, a więc koszty poniesione w związku z koniecznością przeprowadzenia czynności zachowawczych, bez których rzecz wspólna narażona byłaby na znaczne pogorszenie. Przepis wyżej wskazany stanowi podstawę do partycypowania

przez wszystkich współwłaścicieli w nakładach koniecznych, bez poniesienia których rzecz ulegałaby znacznemu pogorszeniu.

Bezspornym był fakt, że pozwany T. G. w październiku 2016 roku dokonał wymiany fragmentu rynny na ścianie północnej budynku położonym w W. przy ul. (...). Powód twierdził, że fragment rynny po jej wymianie nie został w żaden sposób zabezpieczony przez pozwanego. Twierdził, iż to on dokonał takiego zabezpieczenia przy użyciu silikonu, przy czym zabezpieczenie to w jego ocenie miało charakter prowizoryczny i koniecznym jawiło się zabezpieczenie rynny przy użyciu bardziej trwałego środka. Pozwany twierdził zaś, że bezpośrednio po wymianie fragmentu rynny zabezpieczył silikonem rynnę w miejscach w których nowy fragment łączył się ze starym fragmentem rynny i w jego ocenie rynna została zabezpieczona w sposób właściwy.

Abstrahując od oceny prawidłowości zabezpieczenia rynny po wymianie jej fragmentu przez pozwanego stwierdzić należy, iż powód jako współwłaściciel nieruchomości wspólnej, której elementem jest orynnowanie jedynie po dokonaniu wydatku związanego z zabezpieczeniem rynny mógłby zgłosić wobec pozwanego żądanie zasądzenia kwoty stanowiącej równowartość kosztu naprawy stosownie do wielkości udziału pozwanego w nieruchomości wspólnej.

Żądanie pozwu dotyczyło rzeczy wspólnej, nie dotyczyło rzeczy stanowiącej przedmiot wyłącznie własności powoda, dlatego też jego żądanie dotyczące zasądzenia odszkodowania z tytułu uszkodzenia fragmentu rynny stanowiącej współwłasność stron postępowania albo nakazanie pozwanemu naprawienie tej rynny należało zgodnie z przepisem art. 415 k.c. i art. 207 k.c. oddalić.

Powód w sposób jednoznaczny na rozprawie w dniu 23 listopada 2016 roku stwierdził, że jego żądanie nie dotyczy naprawienia szkody powstałej w jego mieszkaniu, dlatego też sąd pominął wniosek dowodowy pozwanego o zwrócenie się do zakładu ubezpieczeń, z którym powód miał zawartą umowę ubezpieczenia o nadesłania akt szkody zgłoszonej przez powoda w jego mieszkaniu, albowiem przeprowadzenie dowodu z akt szkody w świetle stanowiska powoda prowadziłoby jedynie do zbędnego przedłużenia postępowania.

Powód cofnął pozew w części dotyczącej zasądzenia łącznie kwot 100 złotych tytułem odszkodowania za zniszczenie drzewa na skutek oprysku przeprowadzonego przez pozwanego oraz zniszczenia parasolki powoda i na cofnięcie pozwu w tym zakresie pozwany wyraził zgodę. Wobec powyższego wydanie wyroku w tym zakresie stało się zbędne, dlatego też Sąd uznając, że cofnięcie pozwu nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i nie zmierzało do obejścia prawa na podstawie art. 203 § 1 i 3 k.p.c. zw. z art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., 24 lutego 2017 roku